

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Deploratio Apum transfugarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Epist. Itali
an tota in
exclamatio-
num im-
itatione.

διαφρεσις, ὡς ἄπυρρηκτα, ὡς τὰς, ὡς ἀ-
φορμὰς, ὡς λείας, ὡς ἀρμονία, ὡς συνδύαξ! O elo-
quentiam, ὡς mentem, ὡς prudentiam, ὡς distri-
butionem, ὡς vim argumentorum, ὡς dispositi-
onem, ὡς adiuncta, ὡς dictionem, ὡς numerum,
ὡς compositionem!

Dionysi
Milefii lau-
daria excla-
matio.

Doloris exclamatio Dionysius Milefius
laudatur apud Philostratum ob hanc mono-
diam, sub persona Demosthenis, in Chero-
neae cladis lamentatione. O Cheroinea per-
niciosus ager! ὡς transfuga ad barbaros Bœo-
tia, ingemiscite heroum animæ, propè Platæas
victi iunus. Ad genus accedunt deploratio-
nes, & querimonix, quarum exemplum in v-
na valde suavi, & eleganti subijcio.

Deploratio Apium transfugarum.

Alucaria p.
41. in epi-
Grec. colle-
stanti.

Alucaria mihi sunt apibus vacua, & disces-
serunt à Laribus, non hæcenus fugitiua. E-
nimvero, & fideles permanserunt, & quasi in
domibus, sic in suis cellulis habitauerunt. atq;
pratium habuerunt toridum, & floribus copi-
olum, atque excepturum eas omni ferculorū
genere, illæ verò nimio penè studio laboris,
nobis conuiuium præbuerant multo, & egre-
gio melle. Et nunquam huius suauissimi par-
tus, steriles fuerunt, nunc autem discesserunt,
nihil a nobis mali passæ: non per Aristzum,
& Apollinem ipsum; atque exules sunt, do-
musque ipsarum orba est, & flores in prato
circum circa senio languescunt. Ego verò, cū
recordor eorum volutum, & gratissimam
choicam, nihil aliud me opinor, quam filias
amisisse. Irascor igitur eis. Cur enim relique-
runt alumnum suum, & verè patrem, atque
custodem, ac procuratorem minime ingra-
tum? Itaque oportet me inuestigare, quò er-
rabundæ peruenerint, atque ubi post fugam
confederunt, etiam ne quisquam eas receperit,
habet enim profus alienas, & nihil ad se
pertinentes. Deinde, cum inuenero, multis
verbis exprobrabo eis ingratum animum, &
violatam fidem. Græca præclara sunt, & ar-
tificiosa.

Græca verba sunt:

ΤΑ σμὴν μοι τ' μελιτῶν κενά. & ἀπει-
ροίτησαι τ' εἰς, ὅδ' αὖ σοι τέρας δρα-
πέτιδες. ἀλλὰ γὰρ & πῆσιν διέδωκα
& ἄκην ἰὸς αἰῶς εἰς τοὺς αὐτῶν σίμβλους. &
ἔχον λειμῶνα εὐρόθον, & ὄη & ἀνῶν εὐρο-

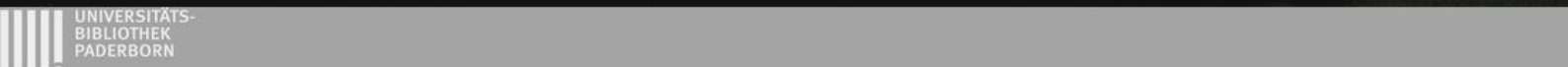
ρον. καὶ εἰς ἑσέω αὐτὰς πανδαισία. αἱ δ' ὀ-
πὸ τ' φιλοεργίας τ' ἔχον ἀνδρείων. ἡμῶς πολ-
λὰ καὶ καλὰ τὰ μέλιτι. κοῦδ' ἔπορε τ' ὅ τ'
ἀδίνθη τῆς γλοκίας ἥσαν ἀγορεῖ. ἰδὴν δ' ἔα
χοντο ἀκίβηται, λοκῆται πρὸς ἡμῶν ὑ-
δρ. αὐτὰ τιν Ἀριστῶν καὶ τ' Ἀπόλλω αὐτόν.
καὶ αἱ μὲν αἱσι φυγάδες. ὅ δ' οὐδ' αὐτῶν χῆ-
ρος. ὅση, καὶ τὰ ἀνδρῶν αὐτῶ λειμῶνι περὶ
αὐτὰ γῆρα. Εγὼ δὲ αὐτῶν ὄταν ὑπομνησθῶ
τῆς πῆσας, καὶ τῆς εὐχαρίας χορίας, οὐδὲν
ἄλλο ἢ νομίζω τυχαίως ἀφρησάτω. ὀργί-
ζομαι μὲν εὐν αὐτῶν. τί γὰρ ἀπὸ λειμῶν ἴσ-
φρα αὐτῶν καὶ ὄταν ἔως πατέρα, καὶ φρόν, &
& μελοδωρ, ὅδ' αὖ εὐχαρίων; δὲ δὲ με ἀνι-
χρῶται τὴν πλάττω αὐτῶ, καὶ ἔποι ποτὶ ἀ-
πὸ δ' αὐτῶ καθέντω, & τίς αὐτὰς ὑπέδρα-
το, ἔχει γὰρ τοὶ & οὐδ' αὖ τὰς μὲν προσχά-
σαι. εἴτα εὐρόν ὄταν δὴ πολλὰ τὰς ἀγνώμο-
νας & ἀπίστους.

Execrandi in rebus tragis, clarissima-
rumque personarum functis cadibus, con-
fusa parricidam nota sunt, & aptæ istæ formu-
læ.

O dementissimi furoris belluam, Hycan-
is tigribus progeneram, ad latrocinium pa-
trix, ad pestem Italia, ad torius mundi perni-
ciam natam, & ex omnium sordium colluue
concretam! ὡς ultimum inferorum portentū!
ὡς sicam furiarum sacris initiatam, & impijs
Dæmonum execrationibus deuotam, ὡς in-
faustissimam lucem, & ὡς ὅτι nocte tristiore,
qua, hiaru discesserunt inferi, ut te cum iam
sustinere non possent, te nunquam, istis teris
importunissimum animal euomerent. O si
tuus ille natalis dies, in annorum redeat cur-
riculum, extabescat protinus, aut feralibus
cometarum portentis funestetur. Non est,
non est meum (auditores) in tanta doloris a-
cerbitate exclamare, opus esset, vel ipso Ca-
ci ore flammaram globos eructanti, vel
Thyestæ, aut Oedipi imprecationibus, neque
tamen ad tanti criminis detestationem, potius
essent. O rem funestam, terram visum dirissi-
mo illo parricidio incestaram, & ὡς ἄλλο ἴ-
sum tanti sceleris aspectu consulum! &c. si-
milia.

Deprecatio grauis pro Murræna in perora-
tione. Quæ cum ita sint, iudices, primum rei-
publ. causa, qua nulla res cuiquâ potius de-

Cicero pro
Murræna
num. 16.

bet esse. Vos pro mea summa, & vobis cog-
nita in temp. diligentia moneo, pro authori-
tate consulari horror, pro magnitudine peri-
culi obtestor, vt otio, vt paci, vt saluti, vt vi-
tae vestrae, & caeterorum ciuium consularis:
Deinde ego fidem vestram, vel defensoris, &
amici officio adductus, oro, atque obsecro, iu-
dices, vt ne hominis miseri, & cum corporis
morbo, tum animi dolore coniecti, Lucij Mu-
ranæ recentem gratulationem noua lamenta-
tione obruiatis.

Pro Deiot.
num. 8.

Pathetica pro Deiotaro. Quamobrem, hoc
nos primum metu C. Cæsar per fidem, & con-
stantiam, & clementiam tuam libera, ne resi-
dere in te vilam partem iracundiæ suspice-
mur. Per dexteram te istam oro, quam regi
Deiotaro hospes, hospiti porrexisti: istam,
inquam, dexteram non tam in bellis, & in præ-
sidijs, quam in promissis, & fide firmiorem.
Sermocinatio orationem effingit.

Philostr.
p. 2. in
Philagro.

Sermocinatio superbi. Deinde putas solem
vespero inuidere, aut curæ ipsi esse, si quæ
stella alia in caelo est? Non ita se habent res
ingentis huius ignis, nam videtur mihi etiam
pœtico more sic loqui: Do tibi septentrionē:
tibi meridiem: tibi vesperum, omnes autem
in nocte: omnes cum ego non videor.

Græca verba sunt.

Ἐἴτα οἷσι ἡλιον ἐσπέρα φρονεῖν, ἢ μέλαιρα αὐ-
τῶν, εἰ τις ὄσσην ἀσπὴρ ἄλλος ἐν οὐρανῶ, οὐχ
οὕτως ἔχει τὰ τῶ μεγάλῃ τῆς πυρός. ἐμοὶ μὲν
χρὸς δοκεῖ καὶ ποιητικῶς, ἐκείσῃ διατέμειν. Ἐἰ τὴν
ἀρχον δίδωμι, λέγοντα, Ἐἰ ἢ μεσημβρία, Ἐἰ
δὲ ἐσπέραν. πάντες ἢ ἐν νυκτὶ, πάντες δὲ ἀνέγῳ
μὴ βλέπωμαι.

Ep. 115. ex
Auripide.

Auari. Seneca ad Lucilium.

Vbiq; tantum quisque, quantum habuit, fru-
it.

Quid habere nobis turpe sit quaris: nihil.
Aut diues opto viuere, aut pauper mori.
Bene moritur, qui dum moritur, sucrum sa-
ciit.

Peccunia v. gens gen. vis humani bonum.
C. i. non vituperas matris, aut blanda potest
Par esse prois, non facer morituris parens.
A. non dulce si quid i. enteris in vultu micat.
B. erit illa amores caelium, atque hominum
mores.

Magnanimi in morte egregiam habet Ci-
cero. Cum militibus vrbs redundaret, & om-
nes ciues timore oppressi domi contineren-
tur: venit iste cum sago, gladio succinctus,
iaculum tenens: quinque adolentes homi-
nem simili ornatu subsequantur, irrupit
in aedes subito: Deinde magna voce, vbi est,
inquit, iste beatus ædium dominus, quin mi-
hi præsto sit? Quid tæsetis? hic alii omnes
stupidi timore obmutuerunt. Vxor illius in-
felicissimi, cum maximo steru ad istius pedes
abiecit sese. Parce, inquit, & per ea, quæ tibi
dulcissima sunt in vita, miserere nostri, noli
extinguere extinctos, ser manfere fortunam,
nos quoque fuimus beati, nosce te esse homi-
nem.

4. ad Her.
Mori viri
magnani-
mi præla-
rissimi ex-
pressa.

At ille: Quin illum mihi datis, ac vos au-
ribus meis opplorare definitis? non abibit.
Illi nūciatur interea, venisse istum, & clamo-
re maximo mortem minari: quod simul au-
diuit: heus, inquit, Gorgia, pe dissequere puero-
rum, absconde pueros, fac vt incolumes ad a-
dolescentiam perducas. Vix hæc dixerat, cum
ecce iste præsto, sedes (inquit) audax non vox
mea tibi vitam ademit? exple meas inimicitias,
& iracundiam satura tuo sanguine. Ille
cum magno spiritu, Metuebam, inquit, ne
plane victus essem: nunc, vt video, in iudicio
mecum contendere non vis, vbi superari tur-
pissimum est, superare pulcherrimum: inter-
ficere me vis, occidar equidem, sed victus non
peribo. At ille, in extremo vitæ tempore, et-
iam sententiosè loqueris, neque ei, quem vi-
des dominari vis supplicare?

Tum mulier: Immo quidem iste rogat, &
supplicat, sed tu quæso commouere. Et tu
per Deos, inquit, hunc amplexare, Dominus
est, vicit hic te, vince tu nunc animum. Cur
non definitis, inquit, vxor loqui, quæ me digna
non sunt? Tace, & quæ curanda sunt, curā.
Tu cessas mihi vitam, tibi omnem benè uiuen-
di spem, mea morte eripere? Iste mulierem re-
pulis abs se lamentantem: illi nescio quid inci-
pienti dicere, quod dignum videlicet illius
virtute esset, gladium in latere defixit.

Vide item
praclarum
exemplum
pro Calio
n. 31. inorat.
App. Clau.

Propopœia non tantum orationem fini-
git, sed personam, vt cum patria loquens in-
ducitur hoc modo: Ego illa plurimis trophæis
ornata, triumphis ditata certissimis, clarissimis
locupletata victoriis, nunc vestris seditioni-
bus, o ciues, vexor; quam dolis malitiosa Car-
thago, viribus probata Numantia, disciplinis
cru-

erudita Corinthus labefactare non potuit, eam patiemini, nunc ab hominibus teterrimis proteri, atque conculcari: Itē, quod si nunc L. ille Brutus requiescat, & hic ante pedes vestros adsit, non hac vtatur oratione? Ego reges eieci; vos tyrannos introducit. Ego libertatem, quę non erat, peperis; vos partam seruare non vultis. Ego capitis mei periculo patriam liberaui; vos P. liberi sine periculo esse non curatis? Hęc figura este orū oratorum, qui canunt maioribus tibijs.

Apostrophe conuersio sermonis, modò ad Deos, modò ad homines, modò etiam ad res. inanimas, vt. Nunc te Iupiter Opt. Max. Et ω γη & ηλιε & αρετη. Quod orator Gręcus obijcit Aeschini.

Detorona 406. Dion. Milesius. Cum orco, seu iureiurando coniungitur ad maiorem grauitatem, vt notat Longinus, *χρηλω ζειαιπον υμην*, ω Ανδρες Αθλωντοι, τος δεους απαιτας, &c. Nunc fiat ad mortuos, vt, ingemiscite heroes, qui sub terra estiscoditi. Et, ω μαρτυρος ες μαρτυρωι προκινδυνευσαλιας, &c.: vos verò patrię natos iudicorum etiam nomen à Marte est: vt idem Deus, urbem hac gentibus, vos huic vibi genuisse videatur. In fuga facta mors est, in victoria gloriosa, etenim Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet. Illi igitur impij, quos cecidistis, etiam ad inferos penas partidij luunt. Vos verò qui extremum spiritum in victoria effudistis, piorum estis sedem, & locum consequuti, breuis autem vobis vita data est: At memoria benè reddita vitę sempiterna, quę si non esset longior, quam hac vita, quis esset tam amens, qui maximis laboribus, & periculis, ad summam laudem, gloriamque contenderet? Actum igitur præclare vobiscum, fortissimi, dum vixistis, nunc verò etiam sanctissimi milites, quod vestra virtus, nec obliuione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum insepulta esse poterit, cum vobis immortale monumentum, suis penè manibus fenatus populusque Rom. extruxerit. Ad res inanimas, vt. Vos enim Albani, Tinnuli, atque Luci, vos, inquam, imploro, atque obtestor.

Lib. 3. de or. 1. m. n. 212. *Aporia*, dubitatio nobiseum per dialogismum, vnum pro multis erit exemplum, quo ipsis inimicis lachrymas excussit C. Gracchus. Quò me miser conferam? quò veritam? in capitoliumne? at fratris sanguine redundat? an domum? matremne vt miseram, lamentātemque videam, & abiectam?

Cicero pro Murena hanc ipsam imitatus est, fons, & origo extat apud Andocidem, *Τίνα γαρ αναβιδαζομαι δεσποδων υπερ μαυτς; τον πατερα; αλλα τεβνηκεν. τος αδελφους; αλλ ουκ εστι. τος παδας, αλλ ουπω γε εν νωται, υμεις τοινω & αντιπατρεις εμοι, & αντι αδελφων, & αντι παδων γενεαδε.*

Andocid. αυτ. κατηρ. 9. 111.

Quem ego supplicem vestro huic tribunali sistam (iudices?) patrem scilicet? At verò mortuus est; fratres? nulli sunt; liberos? non habeo. Vos apud me parentum, fratrum, librorum locum tenetis. Basilius Seleucia in hac figura triumphat, maximè in ista præclarissima, Abrahami sermocinatione.

In Homili de Abraham.

Λαβε τον οον σου τ αγαπηλον, ονη γα πασας, τον ισρααλ.

Πως οδκ εφριζε την φωνην; πως ου σιωπησεν την ψυχην, τη πληγη της φωνης; πως οδκ εφρασε τη τελευτη την τε τεκνη σφαγη; αλλ ω ψυχης χαρτερεις, οδκ εβναξεν, οδκ εδακρυσεν, οδκ εβητη φουσι, οδκ εμεριδιη τις βαλευμασι, ου το προσωπον ημεψεν, οδκ εφικε φωνην την πατεινην, τεκνη σφαγην απαμ εμδου, οδκ επεν απερ η φουσι εββλεγο. ω ζενων επιταγματων. ω τη παραφουση παραγγελιατων. τεκνη σφαγην αττωμα, & γενεομαι παιδος προσεπιμοι δημι. Πατηρ βραδως, και τεκνοφορ ταχως. ω ποσας και ποιους ελπισον ετηραντορ φιλατορ, οτε μοι της ατεκνιας ελυθη το παρ, τότε πάλιν ατεκνια οδυρομαι. οδκ ημ ευτ ανικρα μοι προ της περας η τε παιδος εχημα. ουπω τη απολαυσει τραβεις, ηγνοω, ον οδκ εχον. ον τη φουσει δεβεις, & τη πατρ προσηλωβεις, οφειρω τον πονον της αφαιρεσιως. τι ουν με και πατερα δεβεις, παιδοκτονον εργαζη; τι με τερπειδα τας αδωτον εδιδασας, με αδιδαξας οδυρεομαι; τι με ταβαλλεις τον ποθον ες πενδ; τι με ασκιοαζεις το φιλτρον ες δεπνον, μιανω δεβεις αν αμασι παιδος, υπερ ου πολλακις εβι τας χειρας δεβεταινα, πατεικας ικεσιας δεβαμ. οπλιεις πατερα. προς την τε βλεφης αναρσειω. προς τας σας υποχεσις απωβλεπον δεσποτα. κληρονομον επιγγειλα.

λω, καὶ παιδαυτὸν ἐργάζει: καὶ δοτὶν ἀπαυτῆς δι' ἐχαρίσασθαι ἀδόχοι, ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἐπαφάδας περινοῶμαι, ὁ τέκνον, καὶ δάλαμοι ἠγούσασθαι ἀρα πυρὶ καὶ σιδήρῳ βέβρωτος φίλατος. ἀπὶ πασῶν βωμῶν, ἀπὶ πύργου κορυφῆς, φιλῶς ἐπιβόωμαι· εἶδα μὲν ποστὶ πρὸς αἴθρητιν ἡλθοι γαῖης· εἶθε μοι γέγονεν ἀπραχῶς ἢ τὴν παρογοῦντας εὐχὴ· εἴθε μὴ τόκοι εἶον παραδόξου, ἵνα μὴ πρὸς πόλιμον ἦλθον οὐκ ἐλπίζοντο. ἀλλὰ μοι τὸ πάντας ἀναράγατον, αὐτὸργὸν με γενέσθαι τὸ φύσι κελύει, καὶ σφαγῆς τὸ βέβρωτος ἐπιβόωμαι τὸν γενέσθαι. οὐκ οὖν πολυμίαν οὐδὲ δόξα χεῖρ' ἄσμελεις σφαγῆν ἀσφαγῆται. πρᾶξι τὸν φύσιν δεξιὰ μὴ δεξιὰ μὴ τὸ πόθεν πατὴρ ἦν, οὐ φέρω τὴν ἀκούει, οὐκ ὑποφέρω τὴν σφαγῆν, ἀποβῆται τὸ ξίφος ἢ φύσις, ὁκλαβεῖ πρὸς τὸ ξίφος ἢ δεξιὰ ὀφθαλμοὶ τὴν θεῶν ἀρῆνται. οἶδας αὐτὸς οἷσις πᾶσι τὴν φύσιν κατέκλιπας, οὐδὲν τότε ὄγονα ἄβραμ, οὐκ εἶπεν, οὐκ εὐόχησεν· ἀλλ' ὡς ἀληθῶς προβάτη δοτῆρα ἀπαυτῆσθαι, πρὸς τὴν σφαγῆν ἠεπιζέτο, ὁ τοῖς θεοῖς ἐμμελετήσας προσάγμασι, καὶ οὐκ ἐπιτρέπεται πρὸς τὴν φύσιν τὸν δρόμοι καλύσασθαι. σωτηρίαν οὖν λαβὼν τὴν σιγῆν ἐλθὼν ἐγγίγγο τὸ προσάγματι. κρύπτει τὴν σάρρα τὸ τόλμημα, οὐκ εἰ φαῖναι τὴν τεκνῶσθαι τὸ προσάγμα. τὴν εὐχὴν φιλοθεῶν μὲν φασί, ἐγὼ δὲ τὴν γνώμην ταυμάζωμαι, ἀδοῦμαι τὴν φύσιν. δεῶν τὸ φιλοθεῶν, δέδοικα, τὸ φιλοσοφῶμαι. φιλοθεῶν ἄγαθῆ, ἀλλὰ μήτηρ ἐστὶ δεινὸν αἰ μῆτρως ἀδονεία κρατέωμαι φύσις· δέδοικα μὴ κρύψασθαι τὸν πᾶδα, κλέψῃ τὸ παράγγελμα, μὴ μολύνη τὴν φύσιν δακρύσασθαι, μὴ τὸν πᾶδα ἀρῆσασθαι, καδοῦρισθαι τὸν ἐπιτάξαντα· μὴ τὴν φύσιν ἀράσασθαι, βίβη τὴν φύσιν, καὶ τὸν θεὸν ἐκβίβησθαι. μὴ τὴν γνώμην ἐκλάσασθαι, σωτήριαν τὴν χάριν τὴν ταύματι. ἐγὼ μὲν τὴν σφαγῆν ἐβίβησθαι παραμυθῶμαι, θεραπεύσω δακρύων. τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν ἀποφεγγόμεθα· πᾶσαι ἐβίβησθαι, μὴ κλέψῃ τὸν

πᾶσα τὸν τὴν σφαγῆν τιμῆντα. δεῶν δὲ τὸ κῶν ἢ πᾶσι χαρίζομαι, ὁ δὲ ἀσφαγῆται πᾶσα πατὴρ, μῆτρως ἀρῆσθαι, εἰ δὲ μήτηρ χαρῆ μὲν τὸ ξίφος τὸ φύσις. ἐγγίγγομαι τὴν εὐχὴν οἷαν ἢ τὴν φύσιν τολμήσασθαι δεξιὰ· δεῶν οἷαν ἢ τὸ ξίφος, δεῶν οἷαν, πᾶσι ἐβίβησθαι· ἐκβίβησθαι οἷαν ἀρῆσθαι. ἀποδοῦμαι πᾶσι βίβησθαι, ὁ δὲ ἀδονεία κελύει· ὁ γὰρ οὐκ οἷαν οἷαν, καὶ κελύει τὴν χάριν οἷαν, ὁ κελύεισθαι ἢ τὴν χάριν δεξιὰ μῆτρα, καὶ πᾶσι σφαγῆται πρὸς ζῶν μεταπέμψῃ. τὸ ἢ μῆτρως παραμυθῶμαι, ὁ ζῶν, εἰς αἴθρητιν ἡλθε δοτῆρας, ὁ τὴν βέβρωτος ἔχει τὴν δεξιὰν. μόσχον πρὸς εὐχὴν οἷαν, ἵσασι προτεῖσθαι, τί τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἐλπίζεις; τοιαῦται νανικῆς λογισμοὶ ὁ προσέβησι ἐπισημαίωμαι τὸν φύσιν κατέκλιπας, καὶ παραδοῦμαι τὴν φύσιν, καὶ σωτήριαν τὴν χάριν, τὸ τὸ σφαγῆται οἷαν λαβὼν, δεῶν οἷαν ἐπὶ τὸ δεῶν ἀρῆσθαι, οἷαν οἷαν οἷαν δεξιὰ τὸν δρόμον κελύεισθαι, οἷαν γὰρ φύσιν κατέκλιπας ὁ ποῦ καὶ γῆρας, ἀδοῦμαι, ὁ τοῖς καὶ ποῦ κατέκλιπας ὁ φιλοθεῶν παραχα, ἐπὶ αὐτὴν ἀποδοῦμαι πρὸς τὸν δεῶν, σωτηρίαν τὸν οἷαν αὐτὸ τὸ δεῶν κατέκλιπας τὸ γὰρ τὸ ποῦ καὶ τὸ ξίφος μεταπέμψῃ τὸ τὸν οἷαν ἢ εὐχὴν, τὸ καλὸν ἐβίβησθαι τὸν ἵσασι ἐπεφοῦρτι.

I. Tolle filium tuum virginem quem diligis Isaac.

Quomodo ad eam vocem non inhorruim Quomodo non fuit animus vocis percussione contractior? quomodo filij iugulationem morte non antevertit? ὁ animi similitudinem non genuit, non illachrymavit, non naturæ fractus est, non in varias partes consilia partitus est, oris constantiam tenuit, non emisit vocem patre dignam, qua filij iugulum petere abnueret, non dixit quæ ab ingenio voluisset; ὁ barbaricas præceptiones! filij iugulum repositor, & filij carnifex esse iubeor. Serus cū fuerim pater, in filij eadem propece virgeor: ὁ cuiusmodi in spes natum charissimum seruabam! infæcunditatis ma-

